

CHANSON NEVE,

Composet gant ar Cloarec, evit disqez ar vantr-calou en eus santel eus a zemezi e Vestrez.

Var ton : *Malgré toute la tendresse.*

Pebes q'lon, ô, va Done,
A meus lirie recevet !
Va mestresic, va c'harante,
A gl'van so demeset ;
Va mestresic, va c'harante ;
An ini garrien maia,
Ha pa sonjan en-qementse,
Va c'halou a ven ranna.

Oll blijadrou an natur
A so echu evidon ;
Echu e sê ar blijadur
A davee va c'halou ;
Echu è ar gontantamant
Am boa ebars er bed-màn ;
Poë d'an aour ha foëi d'an arc'hant,
Enep guis n'o desiràn.

Me a garfe caout eur matier
A guement a ve capabl
Da renta va c'halou seder,
Da see'hi va daoulagad,
Da rejouissa va c'halou,
Da gontanti va speret,
D'am lemel a affliction
Ha da rei din ar yec'het.

Mes q'ementse so incredabl,
Ha ne arno biqen ;
Me so ar maia miserabl
Eus an oll grouadurien,
A meus collet en un instant
Ar froues eus a bemp blaves,
En un gol va c'hontantamant ;
Va blijadur, va mestres.

Adieu eta, paros Plestin !
Adieu tud a gousegan,
Me a meus cavet va chagrin
Emesq ho rejouissanç ;
Me meus ho c'heuillet gant douster,
Me ho quita gant glac'har,
Hevel demes un darsuvel
A ve privet eus e far.

C'houi hoc'h eus grêt va blijadur,
Va joo, va c'hontantamant ;
C'houi a ra va displjadur,
Va anqen, va nec'hamant ;
Emesq ar ros a ambrassen
Ha va oll delectation
Me a mens cavet un dresen
Hac a biq cals va c'halou.

Mes bremàn me gred en guirion
Béson un dud bobilla,
Penos e c'heller caout poëson
Emesq ar suc an doussa ;
Ha dindan ar fleurion caëra
Alies e ve coachet
Aspicou ar re gruella,
Aëret-guiber, serpentet.

Rac se eta, me ho supli,
Ia, dre ma ho carin,
Pa dent james da repoi
Flec'h ma vefet bravan ;
Rac ma c'hèru enep goleur
Da ober dec'h diblassa,
E veso tristot'h ho malheur
Ha diessot'h da usa.

Evit test eus a guementse,
Va breudour, va c'hoareset,
C'houi pere am anavese,
N'oc'h eus met dont d'am gnelet,
Ha pa velfot ar chenchamant
Pini a so deut ennon
C'houi a brouvo certenamant
E sê touchet va c'halou.

Diaraq me a voa envel
Eus eur rosen florissant ;
Va c'halonic bepret seder,
Carguet a gontantamant ;
Ar joo pintet var va diou chot,
Va daoulagad qer laouen,
Ma sonjen, dre ma voan diot,
N'am bije glac'har biqen.

Hoguen, ma em guelfec'h bréman
Ebars em daëlon beuset,
C'houi lavarfe : ne qet emàn
Hor boamp-ni anavaset ;
Ennes a voa gyê a galon ;
Emàn a so contristet,
Ennes a voa un den mignon,
Hac emàn sur n'en deo qet.

Allas ! eo sur, va mignonet,
Me so ar memes ini,
Mes biscoas ne gavis sujet
Voe capabl d'am glac'hari ;
Bremàn me meus cavet unan
Hac a c'hlac'har va c'halou !
Ha pa po clêvet anean,
Ec'h estonfot gant réson.

Pa voan me ebars em jardin
O contempli va fleurion,
Va c'halou, exant a chagrin,
Va daoulagad a saëlon,
Ha me clêvet un alc'hoëder
A us va fen o cana :
Ad studium te confer (1),
Nam nupta est amica.

Ha me o vonet d'am godel,
O tenna va listolen,
Hac ho tiscar an alc'hoëder
D'am traon demes ar vesen.
Ra gollo vese o buc
Qement en deo ar galon
Da sonet da amony din-me
Ar sort desolation.

Mes p'e glêvit-u qement-màn
A c'hinou eur messajer,
Otramant, clêvet anean
Eus a veg un alc'hoëder,
Obliget on bet d'e glêvet
Ebars em brassa glac'har,
Ha setu ase ar sujet
Ma tesiràn an douar.

Neus mui a gonsolation
Evidon bars er bed-mà,
Neus nemet desolation,
Tourmanchou ar re vrasa

(1) Da lavaret è, en em ro d'ar
studi, da vestres so demeset.

A ve reservet evidon
Goude bea re garet,
Mes me vo furroc'h da vigen
Ha ne garin den ebet.

P'am eus fraillet ar chadennou
Gant pere oan amaret,
Pa meus brusinet al lassou
Gant pere voan liamet ;
Pa è demeset va mestres,
Me guemero an habit,
Ha me ne vesàn recoles,
Certen me a vo hermit.

Mes gouscoude, p'en em sonjan
Ha pa ran reflexion,
Ur recoles a ranq goela
Ha derc'hel trist e galon ;
Un hermit-beva retiret
Hac ep nep plijadures,
Qement-se oll so re galet ;
Ret è din c'hoas eur vestres.

Mes pelec'h caout eur guir vestres ?
Ar bed-màn a so maia,
N'am eus qet esom danseres,
Nac unan a garo guin ;
Diaraq me voa diçcil,
Mes bremàn pa on trompet
Me a veso muioc'h subtil
Pa gonversin gant mere'het.

Mes anaout ran eur fumelen
So dign a attantion,
Onnes a vo da virvigen
Rouanes eus va c'halou ;
En onnes e mèn va fianç,
Onnes è va c'harante ;
Emi e mèn va esperanç ;
Hi è sourcen va bue.

Evelse un den glac'haret,
Evit en em gonsoli
A dle alies lavaret
Da basseal e annui :
Mar deo secret an nor-se,
Unan al a sigoro,
Me a vo bepret er sonj-se,
Hac a vo betec ar maro.

Ma tesirfae'h, va mignonet
Gout hano ar c'homposer
Guimidic è a Locquirec,
Map ena d'eur guider,
A so n'em laqet er studi
Bars er guër a Ventroutles,
Hac a so bremàn disourci,
P'è demeset e vestres.

Evit soulaji ar c'haner,
M'o supli, assistantet,
Da rei desàn pep a siner
Evit eva d'ho yec'het,
Otramant, prenit ar chanson,
Pini he deus ar pouar
Da rejouissa ar galon
A greis ma ve en glac'har.

FIN.